

TEKST: RIK ELFRINK
FOTO'S: PATRICK MEIS

Hoeveel geld hij heeft? Marius Ritskes lacht. „Ik zeg niets.” Een excentrieke levensstijl en de bekentenis dat hij een zwarte Lamborghini rijdt, doen vermoeden dat het om een fors bedrag van meer dan zeven cijfers voor de komma gaat. Ritskes lijkt er plezier in te hebben om de auteur in het ongewisse te laten. „Laat ze maar lullen. Als je op de radar verschijnt, denken veel mensen toch dat je het niet eerlijk hebt verdiend. Alleen ik weet hoe het is gegaan en heb ook wel eens aan de grond gezeten.”

Het zal best, voorlopig kan ik nog geen touw aan die door anderen vermeende rijkdom vastknopen. Laat staan aan enig oordeel over de rechtmatige verwerving daarvan. Eerst maar eens elkaar in de ogen kijken.

Ritskes en ik zitten samen op zijn kantoorkamer. De replica's van snelle auto's tussen de zeven grote computerschermen laten aan duidelijkheid niets te wensen over. Hier werkt een snelle jongen, een hele snelle. De baas van beleggingsbedrijf Quivest (zeven medewerkers) houdt van racen en alles wat daarbij hoort. Een man van bouwjaar 1959 weliswaar, de over het hoofd wapperende blonde haren ziet de buitenwereld snel aan voor wild. Toch wil de vijftigplusser zich ook als een echte family-man presenteren. Een foto van zijn twee puberende dochters en zijn zoon van twee (uit een tweede huwelijk) nemen een al even prominente plaats in zijn kamer in. „Dit is mijn leven in een notendop, Rik. Het is wie ik ben.” Hoe kan het dat hij zo rijk is geworden van de aandelenhandel? Waar ik (en met mij duizen-

RIJK

TUSSEN DE COMPUTERSCHERMEN

Hij heeft 'mijn' droombaan. Marius Ritskes onderhoudt zijn naasten en zichzelf als aandelenhandelaar, bestuursvoorzitter en grootaandeelhouder. Bliksemsnel en alert, gespist op getallen. Vanuit elke ooghoek kan hij in zijn Eindhovense kantoor op de Grote Berg de stand van aandelenbeurzen in de gaten houden: „Ik ben een handelaar pur sang.”

den andere belangstellenden) de afgelopen 25 jaar nooit de sleutel tot financiële onafhankelijkheid vond, is Ritskes volgens de buitenwereld geslaagd. Dat beeld weerspreekt hij niet. „Het is allemaal een kwestie van de juiste mensen kennen en en in jezelf geloven, Rik.” Hij tutoyeert snel en zonder enige schroom. Vraagt keurig of de verslaggever moeite heeft met een sigaret. Zelfs bij het oproken heeft hij een hoog tempo. Ritskes praat in korte zinnen. „De goede netwerken. Dat is belangrijk. Jij moet in je eigen sector kennis vergaren. Dat zal je moeten als je voor de krant of FRITS nieuws wil hebben of goede achtergronden.

Dat is mijn boodschap. Als particulier kun je niet rijk worden van aandelenhandel, daarvoor zijn de provisies bij de banken te hoog. Je moet de weg weten en tegen de laagst mogelijke kosten werken. Met een goede strategie kun je het dan maken.”

Later meer over het geheim achter de handel van Ritskes. We gaan eerst naar het door hem vertelde levensverhaal, dat in eerste instantie voert naar IJmuiden. Handel zat in de familie. Vader en moeder dreven een drogisterij in het gebied waar staalproducent Hoogovens groot werd. Marius en broer Ary, ook al actief in de aandelenhandel, zagen hoe hun vader het spel

van kopen en verkopen nauwkeurig speelde. „Een opleiding heb ik niet afgemaakt, ik wist al vroeg dat ik het daarmee niet zou redden”, blikt hij met voldoening en een beetje glunderend terug. „Wat vader deed, dat was pas interessant. Ik vergeleek het altijd met het werk van een groentenboer. Een banaan inkopen voor twintig cent en daarna voor een hogere prijs zien te slijten. Geen gemakkelijke opgave. Je moet die banaan namelijk wel verkopen. Lukt dat niet, dan moet je hem helemaal afschrijven. Aandelenhandel is vaak gemakkelijker, je krijgt meer kansen om winst of een beperkt verlies te nemen.”

Geen opleiding en ook geen blad voor de mond. Ritskes was tijdens zijn puber- en adolescentiefase desondanks niet recalcitrant, vindt hij. „Nee hoor, ik wilde gewoon de handel in. Op mijn zeventiende stond ik in Amsterdam op de beursvloer en werd ik commissienair in effecten. Niet dat ik van de straat ben geplukt, ik heb gewoon gesolliciteerd. Prachtige baan. Schreeuwen, duwen, trekken en handelen op de beursvloer. Emoties die nu helemaal weg zijn en volledig overgenomen door de computer. Wat je vroeger moest kunnen om je op de vloer te handhaven? Goed kunnen rekenen, een grote mond hebben en sluw zijn.”

Het was een bestaan waar ikzelf in 1996 uiteindelijk 'nee' tegen zei. Deels uit angst voor een onzeker bestaan, deels vanwege het gevaar om opgebrand te raken. Ritskes: „Daar zit iets in.” Is het hem ook overkomen? Heel ontspannen oogt hij niet, voortdurend beweegt het lijf en het tempo waarin hij sigaretten rookt oogt niet erg gezond. „Op de beursvloer leefde je op adrenaline. De kunst was om bikkelhard te zijn. Handel is nou eenmaal hard en emotioneel, het gaat om de poen. Dat moet je niet meenemen naar huis, daar moet je afschakelen en de sociale motor aanzetten. Ik kan goed ontspannen.”

Veel tijd was daar in het verleden niet voor, bekend hij. „In 1987 ben ik voor mezelf begonnen. Na een beurscrash in 1989 had ik niets meer. Wat er misging? Verkeerde keuzes gemaakt en overmoedig geworden. Ik heb uit die periode geleerd dat je ook op tijd verlies moet leren nemen. Heb je het verkeerd gezien, dan moet je wegwezen uit de fondsen waar je bent ingestapt.”

Na de aandelen crisis in het najaar van '89 herpakte Ritskes zich. „Met kleine bedragen ben ik weer in de aandelenhandel gestapt. Altijd aandelen, ja. Ik kreeg weer vertrouwen, leende

geld en durfde te handelen. Langzaam maar zeker wist ik de provisie voor mijn handel tot een minimum terug te brengen. Als ik nu 10.000 aandelen Koninklijke Olie koop, heb ik al winst als ik ze weet te verkopen voor 1,2 cent meer. Dat zijn hele dunne marges die je op elke beursdag wel kunt maken. Een particulier kan dat niet, de bank rekent zoveel kosten dat je aan daghandel te weinig overhoudt.” Kost dit interview hem dan geen geld? Als hij zo goed kan verdienen, ga je toch niet onder werktijd een interview geven? Ritskes blijkt vooral zijn momenten te kiezen. „Op het moment dat belangrijke cijfers over de Amerikaanse economie naar buiten komen, is de beurs erg beweeglijk. Dan kun je toeslaan en in korte tijd marges maken. Maar ook hier geldt dat je het verkeerd gezien kunt hebben en op tijd je verlies moet pakken als het anders loopt.”

Het is echt secondenwerk. Komt overdag om half drie een Amerikaans cijfer over de inflatie of werkgelegenheid naar buiten, dan moet Ritskes binnen een fractie van een seconde beslissen wat hij doet. Kopen, verkopen of niets. „Daarvoor heb ik op verschillende computers een mandje klaargezet. Valt een cijfer tegen, dan verkoop ik aandelen. Valt het mee, dan koop je juist.”

De truc van een daghandelaar is vervolgens om nooit posities aan het einde van de handel open te laten staan. „Dat is heel gevaarlijk. Je kunt niet acteren op gebeurtenissen die in de avonduren plaatsvinden. Daarom moet je de portefeuille aan het einde van de dag zoveel mogelijk opschonen. Dat gaat niet altijd goed, geef ik toe, en kan ook een hoop geld kosten.” Daghandelaren als Ritskes zijn er in Nederland niet veel. Exacte getallen zijn niet bekend, de schattingen lopen uiteen van enkele honderden tot enkele duizenden. „Je moet natuurlijk een flinke portie geluk hebben. In 2008 heeft bijvoorbeeld niemand geld verdiend. Als dat je startjaar was, was het rampzalig. Hoewel, er zijn natuurlijk altijd mensen die destijds aandelen verkochten. Zij zullen gewonnen hebben, maar leverden in 2009 alles weer in als ze aan hun visie vasthielden. Voor mij was 2008 ook geen best jaar. De afgelopen twee jaar is er weer wat bijgekomen.”

Ritskes is niet alleen bekend om zijn vermeende fortuin, hij is daarnaast grootaandeelhouder van versnellingsbakkenfabrikant Antonov. Ook is hij bestuursvoorzitter van een investeringsmaatschappij die aan de Belgische beurs genoteerd staat, OIM. Dat is een voortzetting

van Algo Vision. Was daar niet iets mee? Het Financieele Dagblad publiceerde verhalen over trammelant rondom dat bedrijf. Ritskes zou daarbij een rol gespeeld hebben door het aandeel Algo Vision bij ING Bank aan te raden voor particulieren. De bank zou nooit provisie van Ritskes hebben ontvangen en later kreeg hij het volgens het FD aan de stok met een van de beleggers in het fonds, Loek Scholten. Uit die tijd lijken ook de banden te stammen met de rijke Eindhovense ondernemers Harrie van de Moesdijk en Tom Moeskops, volgens het FD indertijd (in 1999) betrokken bij doorplaatsing van Algo Vision-aandelen. Ritskes laat Algo Vision onbesproken, in zijn ogen is er niets onoirbaars gebeurd. Hij komt later in het gesprek terug op Moeskops, die het 'toch maar aandurft om de High Tech Campus te kopen.' „Hij heeft de ballen om het te doen.”

‘VOLGENS MIJ GAAT HET EROM DAT JE JE PR GOED OP ORDE HEBT EN NETWERKT’

Echt diep in de kaarten laat Ritskes zich in het hele gesprek niet kijken. „Iemand die succesvol is, zal nooit alle geheimen achter dat succes prijsgeven. Waar het volgens mij om gaat is dat je je pr goed op orde hebt en netwerkt. Niet in de kroeg, daar zul je mij niet snel zien. Met de goede mensen contacten leggen, daarmee kom je ver. Kwaliteit boven kwantiteit. Wat moet ik op een borrel of netwerkbijeenkomst als er geen interessante mensen zijn? Neem bijvoorbeeld de SuitClub. Tot voor kort was dat een interessante gelegenheid om rijke mensen te ontmoeten, nu komen er veel mensen die er niets te zoeken hebben.”

Ritskes vermoedt dat hij met Quinvest, Antonov en OIM nog jaren actief is. Heeft hij van zijn fortuin niets aan de kant gezet voor de oude dag? Zeg maar voor de zekerheid waar de meeste mensen voor gaan. „Een handelaar blijft een handelaar. Het kan altijd zijn dat je je vermogen ooit weer verspeelt, al denk ik de zaken nu goed op orde te hebben.”